РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

26 април 2007 година *

По дело C-195/04

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения от държава-членка, предявен на основание член 226 ЕО на 29 април 2004 г.,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н M. Huttunen и г-н K. Wiedner, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Финландия, за която се явяват г-жа T. Pynnä и г-жа E. Bygglin, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: фински.

подпомаган от:

Кралство Дания, за което се явява г-н J. Molde, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

Федерална република Германия, за която се явяват г-жа A. Tiemann и г-н M. Lumma, в качеството на представители,

Кралство Нидерландия, за което се явяват г-жа H. G. Sevenster, г-жа C. M. Wissels и г-н P. van Ginneken, в качеството на представители,

встъпили страни,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н R. Schintgen, г-н P. Kūris, г-жа R. Silva de Lapuerta (докладчик) и г-н G. M. Arestis, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 юни 2006 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 18 януари 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че Република Финландия не е изпълнила задълженията си по член 28 ЕО, като във връзка договор относно кухненско оборудване за общественото хранене е оставила Senaatti-kiinteistöt (наричан по-рано „Valtion kiinteistölai-

tos“) — орган, управляващ недвижимото имущество на финландската администрация — да наруши основните правни норми от Договора за ЕО, и в частност принципа на недопускане на дискриминация, който включва задължението за прозрачност.

Факти по спора и досъдебна процедура

2 През март 1998 г. в рамките на ограничена процедура за възлагане на обществена поръчка Senaatti-kiinteistöt публикува в *Официален вестник на Европейските общности* и във Virallinen lehti (Официален вестник на Република Финландия) покана за представяне на оферти във връзка с обществена поръчка за строителни работи по обновяване и изменение на сградата на регионалната администрация на Турку (наричана по-нататък „първоначална покана за представяне на оферти“).

3 Тази поръчка е разделена на обособени позиции, всяка на стойност между 1 000 000 и 22 000 000 FIM. Офертите могат да се отнасят до една обособена позиция, няколко обособени позиции или до всички обособени позиции. Една от тези обособени позиции се отнася до доставката и инсталирането на кухненско оборудване за общественото хранене, предназначено за кухнята на ресторанта на споменатата администрация.

4 Страните спорят по въпроса дали на този етап от процедурата по възлагане на възлагащия орган е представена оферта по въпросната обособена позиция. Според Република Финландия е представена една-единствена оферта от търговското дружество Kopal Markkinointi Oy, докато според Комисията това не е така.

5 В началото на 2000 г. възлагащият орган се обръща директно към четири предприятия с покана да представят оферти за доставката и инсталирането на кухненско оборудване за общественото хранене.

6 С писмо от 14 февруари 2000 г. възлагащият орган информира неговите получатели, че поради твърде високите цени на получените оферти е решил да отхвърли всичките. Република Финландия и Комисията имат разногласие по въпроса дали споменатото писмо е изпратено на всички предприятия, които са представили оферти за доставката и инсталирането на кухненско оборудване за общественото хранене в рамките на първоначалната покана за представяне на оферти.

7 В същото това писмо възлагащият орган посочва и че е натоварил дружеството Amica Ravintolat Oy, наемател на ресторанта на регионалната администрация на Турку, да закупи кухненско оборудване за общественото хранене на максимална стойност 1 050 000 FIM за сметка на въпросния възлагащия орган и приканва получателите на това писмо да представят своите оферти директно на това търговско дружество.

8 В крайна сметка Amica Ravintolat Oy купува въпросното оборудване от дружеството Hackman-Metos Oy.

9 След като е сезирана с оплакване относно редовността на проведената от Senaatti-kiinteistöt процедура, с официално уведомително писмо от 17 юли 2002 г. Комисията отправя покана на Република Финландия да изложи съображения си в срок от два месеца, считано от получаването на това писмо.

10 Финландските власти отговарят на официалното уведомително писмо с писмо от 3 септември 2002 г.

11 Тъй като счита, че Република Финландия не е изпълнила задълженията си по член 28 ЕО, на 19 декември 2002 г. Комисията ѝ изпраща мотивирано становище, с което ѝ отправя покана да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с него в срок от 2 месеца, считано от съобщаването му.

12 С писмо от 12 февруари 2003 г. финландските власти оспорват неизпълнението на задълженията, в което ги упреква Комисията, и поддържат, че в дадения случай са спазени както член 28 ЕО, така и произтичащите от него принцип на недопускане на дискриминация и задължение за прозрачност.

13 Тъй като не приема за убедителни представените от финландските власти обяснения, Комисията решава да предяви настоящия иск.

14 С определение от 14 октомври 2004 г. на председателя на Съда Кралство Дания, Федерална република Германия и Кралство Нидерландия са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на Република Финландия.

По допустимостта на иска

15 Република Финландия поддържа, че искът на Комисията е недопустим.

16 Според тази държава-членка мотивираното становище не се отнася до същите твърдения за нарушения като посочените в исковата молба. Така в споменатото становище Комисията посочва, че възлагащият орган е трябвало да осигури достатъчно обявяване и че неизпълнението, в което се упреква държавата-членка, е резултат от факта, че наемателят на ресторанта на регионалната администрация на Турку сключва в качеството си на представител на въпросния възлагащия орган договора за доставката на кухненско оборудване за общественото хранене, докато в своята искова молба тя изтъква, че възлагащият орган е трябвало да организира отправянето на покана за представяне на оферти и че неизпълнението на задълженията произтича от факта, че първоначалната покана за представяне на оферти не е довела до резултат и поради това въпросната поръчка не е била предмет на публикувана покана за представяне на оферти.

17 По този начин Комисията разширила предмета на спора, както е определен в рамките на досъдебната процедура.

18 В това отношение трябва да се напомни, че макар предметът на предявения по силата на член 226 ЕО иск да се предопределя от предвидената в тази разпоредба досъдебна процедура, поради което мотивираното становище на Комисията и искът трябва да се основават на същите твърдения за нарушения, все пак това изискване не налага винаги пълно съвпадане на формулировката

им, стига предметът на спора да не е разширен или изменен, а напротив — само ограничен (Решение от 12 юни 2003 г. по дело Комисия/Финландия, C-229/00, Recueil, стр. I-5727, точки 44 и 46, Решение от 14 юли 2005 г. по дело Комисия/Германия, C-433/03, Recueil, стр. I-6985, точка 28 и Решение от 30 януари 2007 г. по дело Комисия/Дания, C-150/04, Recueil, стр. I-1163, точка 67). Така Комисията може да уточни първоначалните си твърдения за нарушения в исковата си молба, при условие обаче че не променя предмета на спора (Решение от 11 септември 2001 г. по дело Комисия/Ирландия, C-67/99, Recueil, стр. I-5757, точка 23, Решение от 12 октомври 2004 г. по дело Комисия/Гърция, C-328/02, непубликувано в Recueil, точка 32 и Решение от 26 април 2005 г. по дело Комисия/Ирландия, C-494/01, Recueil, стр. I-3331, точка 38).

19 В дадения случай обаче се налага изводът, че Комисията не е разширила, изменила или дори ограничила предмета на спора, както е определен в мотивираното становище от 19 декември 2002 г.

20 Всъщност от съдържанието на заключенията в мотивираното становище и от иска на Комисията, чиято формулировка е почти идентична, не само следва, че те се основават на същите твърдения за нарушения, но и изглежда, че изтъквайки в своята искова молба, че възлагащият орган е трябвало да организира отправянето на покана за представяне на оферти, Комисията само уточнява първоначално посочените в своето мотивирано становище нарушения, а именно че на поръчката за доставка на кухненско оборудване за общественото хранене, предназначено за регионалната администрация на Турку, е трябвало да се направи достатъчно обявяване.

21 Въпреки това Съдът може да провери служебно дали са изпълнени предвидените в член 226 ЕО условия за предявяване на иск за установяване

на неизпълнение на задължения от държава-членка (Решение от 31 март 1992 г. по дело Комисия/Италия, C-362/90, Recueil, стр. I-2353, точка 8, Решение от 15 януари 2002 г. по дело Комисия/Италия, C-439/99, Recueil, стр. I-305, точка 8 и Решение от 4 май 2006 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-98/04, Recueil, стр. I-4003, точка 16).

22 В това отношение трябва да се напомни, че от член 38, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Съда и от свързаната с него съдебна практика следва, че всяка искова молба трябва да посочва предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания и това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви своята защита, а на Съда — да упражни контрол. От това произтича, че съществените фактически и правни обстоятелства, на които искът се основава, трябва да изпъкват по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба (Решение от 9 януари 2003 г. по дело Италия/Комисия, C-178/00, Recueil, стр. I-303, точка 6, Решение от 14 октомври 2004 г. по дело Комисия/Испания, C-55/03, непубликувано в Recueil, точка 23 и Решение от 15 септември 2005 г. по дело Ирландия/Комисия, C-199/03, Recueil, стр. I-8027, точка 50) и че исканията в нея трябва да са формулирани по недвусмислен начин, така че да се избегне произнасяне на Съда ultra petita или пропуск на Съда да се произнесе по твърдение за нарушение (Решение от 20 ноември 2003 г. по дело Комисия/Франция, C-296/01, Recueil, стр. I-13909, точка 121 и Решение от 15 юни 2006 г. по дело Комисия/Франция, C-255/04, Recueil, стр. I-5251, точка 24).

23 В дадения случай обаче исковата молба на Комисията не отговаря на тези изисквания.

24 С иска си Комисията цели да се установи, че Република Финландия не е изпълнила задълженията си по член 28 ЕО, поради това че във връзка с

договор относно кухненско оборудване за обществено хранене Senaatti-kiinteistöt е нарушил основни правни норми от Договора, и в частност принципа на недопускане на дискриминация, който включва задължението за прозрачност.

25 Както изтъква генералният адвокат в точка 45 от своето заключение, така както са формулирани в исковата молба, исканията са двусмислени и не позволяват да се установи ясно и точно това, в което Комисията упреква Република Финландия, тъй като в тях се посочват едновременно член 28 ЕО, основни разпоредби от Договора, принципът на недопускане на дискриминация и задължението за прозрачност.

26 Освен това, дори да се предположи, че искът на Комисията има за предмет установяване на нарушение на член 28 ЕО, нито исканията в исковата молба, нито нейното съдържание показват ясно и точно коя е мярката, която в дадения случай представлява количествено ограничение върху вноса или мярка с равностоен ефект по смисъла на посочения член.

27 Всъщност Комисията се ограничава да оспори поведението на възлагащия орган „във връзка с договор относно кухненско оборудване за общественото хранене".

28 Освен това в нито един момент от производството Комисията не е била в състояние да представи последователно и точно изложение на фактите, на които се основават твърденията за нарушения, посочени от нея в подкрепа на иска.

29 Така в своята искова молба тя не дава точни сведения относно първоначалната покана за представяне на оферти, а се ограничава единствено да посочи, че „не е довела до резултат, що се отнася до придобиването на кухненско оборудване за обществената хранене“.

30 В това отношение нито текстът на исковата молба, нито отговорите на Комисията на въпросите, зададени от Съда по време на съдебното заседание, позволяват да се установи със сигурност дали в рамките на въпросната покана за представяне на оферти на възлагащия орган е била представена оферта за доставката и инсталирането на кухненско оборудване за обществената хранене.

31 По същия начин в своята реплика Комисията твърди, без обаче да посочи доказателства, че от една страна, поне едно от предприятията, представили такава оферта, не е сред четирите предприятия, с които възлагащият орган се е свързал през 2000 г., а от друга страна, обособената позиция относно доставката и инсталирането на кухненското оборудване за обществена хранене, включена в обявената поръчка в рамките на първоначалната покана за представяне на оферти, нямала същия предмет като поръчката, във връзка с която са установени контакти през същата година.

32 При тези условия Съдът не разполага с достатъчно доказателства, които да му позволят да установи точно обхвата на нарушението на общностното право, в което се упреква Република Финландия, и по този начин да провери дали е налице твърдяното от Комисията неизпълнение на задължения (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе, точка 18).

33 Следователно искът трябва да се отхвърли като недопустим.

По съдебните разноски

34 По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Република Финландия е направила искане за осъждане на Комисията и искът на последната е недопустим, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Отхвърля иска като недопустим.

2) Осъжда Комисията на Европейските общности да заплати съдебните разноски.

Подписи